

Jeg skal i den Henseende henlede Opmærksomheden paa, om ikke den Bundbrede, som for Tiden er 650 Fod, er unødvendig stor, hvad den efter min Mening er, og om man ikke kunde skaffe mere Bolværksplads ved at gjøre den endnu større, men saa til Gjengjæld føre en Mole Lodret fra Havnens inderste Side ud i Bassinet, altsaa dele dets bagerste Del i 2 Bassiner med mindre Brede. Jeg henstiller dette til den høitærede Ministers Overbejelse, og jeg tror, man maa komme til det Resultat, at de 650 Fod er en unødvendig Brede. Man behøver kun at sammenligne den med Bremens Frihavn og Frihavnen ved Bremerhafen. I Bremens Frihavn er Bredden 382 Fod og i den senere anlagte Frihavn i Bremerhafen, ved hvis Anlæg man maatte have faaet tilstrækkelig Erfaring fra Bremen, er Bredden kun 450 Fod paa det Bredeste. Jeg tror derfor, at man ved at gjøre Bassinet noget bredere og derpaa dele det paa Midten med Molen kunde skaffe mere Bolværksplads og ogsaa tilstrækkeligt Bassinbrede. Det var Bemærkninger, jeg iøvrigt har at gjøre om Industrihavnen, slutte sig ligesaa vel til § 1 som til Vædringsforslaget under Nr. 18. Jeg haaber, at jeg medden ærede Formands Tilsludelse maa have Lov til at udtale mig om dette nu, jeg kan da spare at tage Ordet fiden.

Som man vil have set af Betænkningen, næres der af Flertallet nogen Betænknelighed ved Anlægget af en Industrihavn, idet man ikke mener, at den vil stifte nogen synderlig Nytte. I den Henseende kan det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts (Hauerslev) og jeg ikke være enige med de Herrer. Vi mene nemlig, at det er fuldt forsvaret at gaa til dette Anlæg, og tro, at forskjellige Forretninger maa kunne trives der, dels som Exportforretninger til Udlandet og dels med Forretning til Indlandet. Men selvfølgelig kommer det an paa, hvorledes man stiller disse Forretninger, under hvilke Betingelser man stiller dem. Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister ifølge Motiverne til Lovforslaget ikke har i Sindet at stille disse Forretninger saa gunstig, som jeg kunde ønske det. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det Areal, som skulde anvendes dertil, udgjør 443,000 Kv.-Alen, og at der af Indenrigsministeren er beregnet en Leie af 300,000 Kr. deraf. Disse 443,000 Kv.-Alen ville, naar Leie og andre Anlæg gaa fra, sikkert svinde ind med Fjerdeparten, til 330,000 Kv.-Alen. Med andre Ord, der skulde altsaa gaa en Leieafgift af ca. 90 Dre pr. Kv.-Alen, hvilket kapitaliseret svarer til 22—24 Kr. pr. Kv.-Alen Grund. Det fore-

kommer mig, at det bliver for dyr en Grund for saadanne Fabrikker at bygge paa, og for dyr en Leie, hvis man vil beholde den. Jeg skal i den Henseende henvise til, at Fabrikkerne her i Byen jo for Tiden søge ud i Periferien, netop for at faae billigere Byggegrunde, idet de hellere ville paalægge sig selv noget større Transportomkostninger i Stedet for at sætte en stor Kapital i Grunden. Den høitærede Minister vil fornødenlig gjøre gjældende, at der her er en Forskjel, idet Anlægget ligger ved dybt Vand, det er jo ganske sandt, men umiddelbart ved Vandet kan det ikke alt komme til at ligge, og desuden faae disse Fabrikker ogsaa Transportomkostninger for, hvad der skal gaa ind i Landet. Det er derfor, at jeg har været med til at stille Vædringsforslag under Nr. 18, for at nærmere Bestemmelser i saa Henseende kunne blive truffet. Men det samme Vædringsforslag indeholder en Ting til, nemlig at de Bestemmelser i Lovgivningen, der maatte være nødvendige i Henseende til Indførsel af Varer fra Frihavns territoriet til dansk Toldomraade, fastsættes ved særlig Lov; denne Del af Vædringsforslaget kan misforstaaes, der kunde nemlig deri ligge en Tilslutning til den af den høitærede Finantsminister under første Behandling fremsatte Theori om en Mellemtold, jeg maa for mit Bedkommende værge mig derimod. Jeg kan ikke i dette Øieblik give en Mellemtold min Tilslutning, saa meget mindre som den Maade, hvorpaa den høitærede Finantsminister synes at ville gennemføre en Mellemtold, ikke tiltalte mig. Den høitærede Minister sagde nemlig, at han ikke endnu kunde fremsætte Forslag til en saadan Mellemtold, saalænge han ikke vidste, hvilke Forretninger der mulig vilde etablere sig ude paa det Terrain. Jeg tror, at det er en forkert Fremgangsmaade, naar den høitærede Finantsminister vil vente til en Tid, hvor der kunde blive Spørgsmaal om, at man vidste, hvilke Industriergene der vilde etablere sig derude. Jeg tænker mig, at en Fabrikant henimod den Tid, da Anlægget er færdigt, melder sig til den høitærede Minister med Anmodning om at faae Tilladelse til at faae de Betingelser at vide, under hvilke han kan paabegynde sin Virksomhed. Saa skulde den høitærede Minister først henvende sig til Rigsdagen for at faae dens Billigelse til den Mellemtold, som Ministeren mente kunde være den rette, men nu kunde det Tilfælde indtræffe, at Rigsdagen eller en Del af denne ikke var enig med den høitærede Minister om den Told, som han ansaa for den rette. Resultatet kunde da blive, at der mulig kunde gaa en eller to Vintre, inden man blev enig